YASTA DEĞİL İSYANDAYIZ!

Ceren YAVUZ
EMO-Genç
ODTÜ
ccereny@gmail.com

Kadınların isyanı her geçen gün daha da büyüyor. Kadına yönelik şiddet, ayrımcılık, taciz ve cinayetler, yüz yıllardır olduğundan çok daha farklı bir boyuta ulaştı. Bunun sorumlusu, iktidardaki siyasi irade ve onun kadın düşmanı politikalarıdır. Aile ve Kadından Sorumlu Devlet Bakanlığı'nın adından "kadın"ın çıkarılması ve ailenin kutsallaştırılıp kadının hiç'leştirilmesi, erkek egemen sistemin bir devlet politikası haline geldiğinin en açık kanıtıdır.

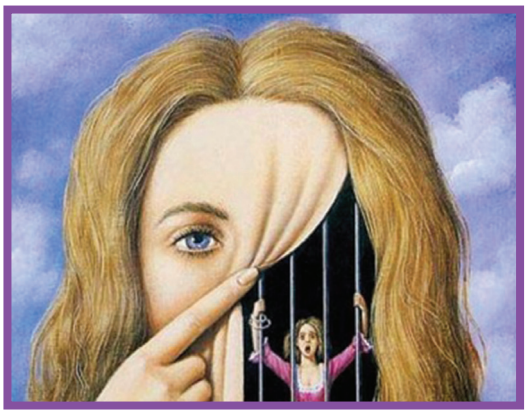

Her gün onlarca kadının öldürüldüğü, tecavüze uğradığı, şiddet gördüğü ülkemizde katiller, tecavüzcüler sokaklarda dolaşmaya devam ediyor. Kendini savunmak isteyen, çantasında biber gazı taşımak zorunda kalan kadın erkek adaletin yasalarıyla kıskaca alınmış, 2 ile 4 yıl hapis cezasıyla karşı karşıya bırakılıyor. Kadının -kaç çocuğu nasıl doğuracağına, hamileyken hangi koşullarda sokağa çıkabileceğine, kürtaj hakkına, eteğinin boyuna, nerede ne ölçüde gülebileceğine kadar- yaşamının her alanına karışan ataerkil zihniyet, aslında kadını toplumsal hayatın dışına itmeye çalışıyor.

Sistem ekonomisinin, sosyolojisinin, kültürünün, varlığının temelini oluşturan "aile"yi ayakta tutabilmek için aile içinden bir bireyi, kadını, "feda" etmekten çekinmiyor. Bunu sağlamak için, kadına "fedakar ve cefakar makbul kadın olma" öğüdünü verme fırsatını kaçırmıyor. Siyasilerin söylemlerinden yerel örgütlenmelere, eğitim sisteminden sağlık ve adalet hizmetlerine, medya dilinden reklam sektörüne kadar her yerde kadının "elinin hamur"undan dem vurup bize "haddimizi bildiren, durmamız gereken yeri söyleyen" bir sisteme hapsedilmek isteniyoruz. Üstelik bu iki yüzlü sistem, Evine ve eşine hizmet, yaşlı ve çocuk bakımı gibi "standart(!)" işlerin yanı sıra, erkeklerin iş gücüne yeterince katılamadığı -savaş sonrası dönemler vb- hallerde, kadınlardan ucuz iş gücü olarak çalışabilmelerini de bekliyor.Yine de barış zamanı, artık kadına daha az ihtiyacı olduğuna kanaat getirdiğinde, çalışan kadınlara saldırarak erkeklere alan açmaya çabalıyor; iş arayan kadınları işsizliğin nedeni olarak hedef gösteriyor.

İşgücü piyasasında kendine yer bulabilen kadınlar, ikinci sınıf ucuz işgücü olarak görülüyor. Düşük ücretler alıp "esnek(!) çalışma" adı altında uzun çalışma saatleriyle ve taşeronluk sisteminin getirdiği güvencesiz iş koşullarıyla karşılaşıyor. "Evlenince /doğum yapınca" işini tamamen bırakması beklenen kadın, meslek alanında kendini geliştirebileceği eğitim, seyahat gibi olanaklardan faydalanamıyor.

Tüm bu karanlık yaşamın içinde, tam da 8 Mart anmamızı gerçekleştirdiğimiz günlerde, kadınlar olarak özgürlük taleplerimizi çok daha gür bir sesle haykırıyoruz:

Hayatlarımızın erkeklere emanet edildiği, sahte özgürlük maskelerinin yerine her alanda eşit, adil, özgür bir dünya hayal ediyoruz! İnatla ve kararlılıkla mücadeleye devam ediyoruz, edeceğiz!